

ת"פ (באר שבע) 5019-01-20 - מדינת ישראל נ' יניב סלם - נדון

ת"פ (באר-שבע) 5019-01-20 - מדינת ישראל ע"י נ' יניב סלם - נדון ואח'שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 5019-01-20

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד רמה קלימי ועו"ד גל גבאי

נגד

1. יניב סלם - נדון

2. נדב יעקב כהן - נדון

3. אילנה בלולו - נדונה

4. שירה בת ציון שעשוע ע"י

ב"כ עו"ד רן אבינועם

בית משפט השלום בבאר-שבע

[05.01.2025]

כב' השופט רון סולקין

ה' טבת תשפ"ה

גזר דין לנאשמת 4

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמת שלפני נותנת את הדין בגין עבירה של סיוע להתפרצות למקום מגורים לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב)

לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ביחד עם סעיף 31 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/2, בהן הורשעו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, עובר לתאריך 24.12.19

בשעה 09:30, שוחחו הנאשמים ביניהם ותכננו להתפרץ לדירה של יעקב טרכמן (להלן: "המתלונן") ברחוב הגדוד

העברי 11 בכפר תבור, הנמצאת בסמיכות לביתה של הנאשמת 4 (להלן: "הבית"), ולגנוב ממנה רכוש.

במועד האמור הגיעו הנאשמים 1, 2, 3 אל ביתה של הנאשמת 4 ברחוב הגדוד הערבי 11 א בכפר תבור ביום

24.12.19 בסמוך לשעה 09:30 והתפרצו לבית, בכך שהנאשמים 1 ו- 2 פתחו את דלת ההזזה של הסלון היוצאת

לגינה, אשר היתה סגורה אך לא נעולה, ונכנסו אל תוך הבית ואילו הנאשמות 3 ו- 4 סייעו לנאשמים 1 ו- 2 בכך

שישבו בחזית הבית, כאשר הנאשמת 3 נמצאת בקו פתוח עם הנאשם 2 ומשוחחת איתו בשעה שהנאשמים 1 ו- 2

נמצאים בתוך הדירה. זאת עשו בכוונה לגנוב.

במעמד המתואר לעיל, גנבו הנאשמים בצוותא חדא מהדירה 1,500 דולר ותכשיטים בכך שנטלו ונשאו את הרכוש הנ"ל אל מחוץ לבית, ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשוללו שלילת קבע. התכשיטים הוחזרו לבעליהם.

כתב האישום בפרשה זו הוגש ביום 02.01.20.

הדיון נדחה מעת לעת לצורך מו"מ וכן בשל אי התייצבות מי מהנאשמים.

בתאריך 12.10.21, מסרו הנאשמים כפירה בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

לאחר מכן, נדחו הדיונים, מעת לעת, הן לאור אי התייצבות מי מהנאשמים והן לנוכח מגפת COVID-19.

לאחר מינויו של המותב המטפל בתיק - כב' השופט י' עטר לבית המשפט המחוזי - הועבר התיק בחודש 03/22 - לטיפולו של מותב זה ובסמוך לאחר מכן, בתאריך 20.06.22, ביקשו הנאשמים לחזור בהם מכפירתם והגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשמים הופנו להערכת שירות המבחן למבוגרים.

ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות, פרט להשבת סך בן 1,500 דולר לידי המתלוננים.

לאחר הגשת התסקירים - טענו הצדדים לעונש.

הנאשמות 3 - 4 הופנו, לאחר שמיעת הטיעונים, למתן חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

נאשמת 3 התייצבה אצל הממונה ללא אישורים רפואיים כנדרש.

בנוגע לנאשמת 4 נטען - כי לא זומנה כלל לראיון.

לאחר ארכות שניתנו, הוגשה, בסופו של דבר, חוות דעת בעניינה של הנאשמת 3, אשר נמצאה מתאימה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, במגבלות. בנוגע לנאשמת 4 - נמצא, כי אינה כשירה לכך, מטעמים רפואיים, אך ניתן יהיה לדון מחדש בכשירותה בחלוף ארבעה חודשים.

ביום 19.06.24, נדונו הנאשמים 1 - 3, ואילו ענינה של הנאשמת דן נדחה, משטרם הושלמה בדיקת כשירותה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ביום 02.01.25 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינה של הנאשמת, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, הצהרת נפגעת העבירה (ת/4) - ע.ת.2 בכתב האישום המתוקן, בה נמסר מפיה, כי ביום בו נפרץ ביתה היתה בעיר אחרת עם נכדיה וכשנודע לה על הפריצה - קיבלה התקף בכי חזק ופחדה לשוב לביתה. מאז אותו מועד - חוששת לצאת מהבית; מתעוררת מכל תזוזה בחוץ.

המתלוננת מתגוררת בדירה עם אמה, שבמועד מסירת ההצהרה (30.11.22) היתה בת 91, גם האם מבוהלת מאוד מאז המקרה ומצבה הנפשי נפגע.

לדברי המתלוננת, נלקחו מביתם כסף מזומן - בדולרים ובאירו; תכשיטי זהב; תכשיטים אחרים ורק חלק מהתכשיטים הוחזרו להם.

לתכשיטים שלא הוחזרו - היה ערך סנטימנטלי.

המתלוננת ביקשה, כי בית המשפט יתייחס ל"חומרת המצב" ויתן עונש מתאים לפורצים.

חלק מהפרטים שנמסרו בהצהרה - חורגים מהמפורט בכתב האישום המתוקן וכמובן - לא יינתן משקל לפרטים אלה.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינה של הנאשמת הוגשו 3 תסקירים.

בתסקיר הראשון, נושא תאריך 17.11.22, פורטו נסיבותיה האישיות של הנאשמת, כבת 47 במועד עריכת התסקיר, גרושה ואם לשני ילדים, עובדת בתחום משק הבית.

הנאשמת נולדה לאב, שהיה מכור לסמים וריצה מאסרים בגין עבירות רכוש וסמים. למרות זאת, חוותה אותו כאב מיטיב והיתה איתו בקשר משמעותי וחיובי. האב נפטר כ- 14 שנים לפני מועד עריכת התסקיר. במהלך ילדותה, לא נכח האב בקביעות בחיה והיא סבלה מאלומות פיזית מאמה והיתה במצב של הזנחה וגלות. בהיותה בת 13 שולבה בפנימייה, אך לאחר כשנתיים חזרה להתגורר בבית אימה בשל קשיי הסתגלות ושולבה בבית ספר תיכון המאופיין בתלמידים ברמה סוציאקונומי גבוהה. בשל כך, חשה בושה ושונות מסביבתה החברתית. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. הנאשמת פוטרה משירות צבאי לאור נישואיה.

הנאשמת השתלבה בעבודות בתחומים שונים בחברת סלולאר; במשרד נסיעות; בתחום המזון וההסעדה; סייעת בגן ילדים; אך במחצית השנה שלפני מועד עריכת התסקיר - חדלה מלעבוד, למעט בתחום משק הבית. עד היום, הנאשמת אינה מצויה בקשר עם אמה או עם אחיה. לדבריה, נישאה בגיל 19 כדי לעזוב את בית אמה והרתה מיד לאחר מכן. בני הזוג התגרשו, לדבריה, בשל חוסר בשלות. לאחר מספר שנים, נישאה בשנית ומנישואים אלה נולד בנה השני. לדברי הנאשמת חוותה אלימות מתמשכת מבעלה השני ואף הגיעה למקלט לנשים מוכות. בהמשך, חזרה להתגורר עם בן זוגה, אשר החל לצרוך סמים. בן הזוג סבל ממחלת נפש, בגינה היה מאושפז באופן חוזר ונשנה. הנאשמת סעדה אותו תקופה ארוכה, עד שנפטר כתוצאה מנטילת מנת יתר של סמים. לאחר פטירת בעלה השני, נפטר גם אביה וכשנה לאחר מכן - התחתנה בפעם השלישית, אך לדבריה, המדובר היה בנישואין "סתמיים" ולאחר כחודשיים התגרשה. בהמשך, התחתנה בפעם הרביעית. נישואין אלו התמשכו 8 שנים וכשנתיים לפני מועד עריכת התסקיר - התגרשה, לדבריה, בשל "ריחוק רגשי" אותו חוותה וכן חוסר אמון מצד בן זוגה. לנאשמת קשרים משמעותיים עם ילדיה.

בנוגע לעבירה סיפורה, כי ביום האירוע, הגיעה אליה הנאשמת 3, ביחד עם שני מכרים - הנאשמים 1 ו- 2, שלא היתה לה היכרות קודמת עמם ובמהלך שיחה שהתנהלה הבינה, כי בכוונתם להתפרץ לבית שכניה של הנאשמת 3. על מנת לרצות את חברתה ולחוש תחושת שייכות ומקובלות - לא ביטאה התנגדות למעשה.

הנאשמת ביטאה צער וחרטה, אך שירות המבחן התרשם, כי התקשתה לבטא התייחסות קונקרטיית בנוגע למהלך תכנון העבירה וכי הביעה אמפתיה מילולית לנפגעי העבירה. הנאשמת ביטאה נכונות להשתלב בטיפול.

שירות המבחן התרשם ממנה, כמי שערכה נסיונות חוזרים לייצר מסגרת ביתית ולחוש תחושת מוגנות וזאת מתוך כך שגדלה בתנאים של מחסור רגשי והעדר תחושת חום. עם זאת, הנאשמת מטשטשת את חלקה בעבירה.

לאור כך שהמדובר במעורבותה הראשונה בפלילין ולאור המוטיבציה הטיפולית - בא שירות המבחן בהמלצה להסתפק בהשתתפות עונש במסגרת צו של"צ, תוך העמדתה תחת צו מבחן, במסגרתו תמשיך בהליך הטיפול. עוד המליץ השירות על הטלת עונש מאסר מותנה והתחייבות להמנע מעבירה.

בתסקיר משלים, נושא תאריך 05.03.23, דווח על השתלבותה של הנאשמת בקבוצה לנשים עוברות חוק. הנאשמת התייצבה למפגשים והפגינה יחס אחראי ורציני, תוך שיתוף מעולמה האישי.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת חווה תחושות של שייכות וביטחון במהלך הטיפול וכי הקבוצה מהווה מקום בו תוכל לערוך התבוננות פנימית, תוך שיקוף מצבה על ידי חברותיה בקבוצה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מצויה בראשיתו של "תהליך שינוי" לצורך חיזוק יכולותיה לניהול אורח חיים נורמטיביים.

שירות המבחן שב על המלצתו העונשית.

בתסקיר המסכם, נושא תאריך 21.05.23, דווח, כי לאחר הגשת התסקיר הקודם - הגיעה הנאשמת למפגש אחד נוסף, אותו עזבה באמצעו ומאז - חדלה להגיע והוחלט על הפסקת השתתפותה בטיפול הקבוצתי.

בשיחות שנערכו עמה מסרה, כי החלה במערכת יחסים עם בן זוג חדש, וכי היא לא הגיעה לטיפול בשל אלימות שחוותה מצדו ובשל משבר כלכלי אותו חוותה, כמו גם העובדה שאחותה חלתה במחלה קשה. לטענתה, במצבה האישי המורכב - היא "נעדרת פניות" להמשך הקשר עם שירות המבחן.

במהלך השיחות עמה התברר, כי השמיטה פרטים משמעותיים הקשורים לחיה, לרבות כניסתה למערכת זוגית נוספת ובסופו של דבר התרשם שירות המבחן, כי לנאשמת קושי להירתם באופן מחייב ואחראי להמשך ההליך הטיפולי ובשל כך - נמנע מהמלצה טיפולית. עם זאת, שב על המלצתו העונשית. חוות הדעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס בחוות הדעת, אשר הוגשה, כאמור, ביום 02.01.25, נמצאה הנאשמת כשירה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, במגבלות. טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/5) והשלימה אותם על פה. התביעה הדגישה את התכנון המוקדם שקדם לעבירה; את ניצול ההיכרות המוקדמת של נאשמת 4 עם שכניה; את התעוזה בהתפרצות שהתבצעה לאור היום; את חלוקת התפקידים בין הנאשמים. עוד הפנתה התביעה לרכוש שנגנב ולמשמעותו הרגשית כלפי נפגעי העבירה. התביעה עתרה, בענינה של הנאשמת 4, למתחם ענישה הנע בין 4 - 15 חודשי מאסר בפועל. התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, ממנו עולה, כי הנאשמת השתלבה בהליך טיפולי, אך הפסיקה אותו ביוזמתה. לכן, טענה התביעה, כי המלצת שירות המבחן חורגת באופן קיצוני ממתחמי הענישה הנהוגים וכי אין סיבה המצדיקה חריגה שכזו.

התביעה עתרה לגזור עונשה של הנאשמת בחלק הנמוך של מתחם הענישה ועתרה לעונשי מאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים; קנס; פיצוי משמעותי לנפגעי העבירה. ההגנה טענה, כי מדובר באירוע נקודתי; כי הנאשמת המתינה מחוץ לבית ולא קיבלה חלק מהרכוש הגנוב; כי הרכוש הגנוב הוחזר; ועתרה לא ליתן משקל למפורט בהצהרת נפגעת העבירה, אשר אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן. ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין של"צ ועד מספר חודשי מאסר על תנאי.

ההגנה עמדה על נסיבות חייה של הנאשמת; על כך שהיא מנהלת אורח חיים תקין; נעדרת הרשעות קודמות; הפנתה לתסקירי שירות המבחן ועתרה לאמץ את ההמלצה לענין העונש. בדברה האחרון של הנאשמת, ביקשה סליחה והציעה, שבית המשפט יפסוק לה "מאסר על תנאי לכל החיים. דיון והכרעה העבירה שעברה הנאשמת אינה קלה.

יש בה משום פגיעה בערך הקנין הפרטי אך מעבר לכך - פוגעת גם בתחושת הביטחון של האזרח. משנה חומרה לכך, כאשר המדובר בכניסה לביתם של מי שהיו מוכרים לנאשמת דן - שכניה ממש - אנשים מבוגרים (בני זוג מבוגרים, שעמם התגוררה גם סבתא קשישה).

הצהרת נפגעת העבירה ת/4 ממחישה היטב את הפגיעה המדוברת: כאמור, מסרה נפגעת העבירה, כי כשנדע לה על הפריצה בבית - קיבלה התקף בכי חזק; פחדה לשוב הביתה ומאז - מתעוררת מכל תזוזה, בודקת את הנעילה של הבית שוב ושוב ומפחדת לצאת מהבית. רכושו של אדם הוא עמלו ופעמים רבות - כמו גם במקרה דן - לפריטי הרכוש משמעות סנטימנטלית. לא ניתן לעבור בסך על עבירות אלה ומי שמעז לעבור אותן - מן הדין שיישא באחריות.

בגזר הדין מיום 19.06.24, אשר ניתן בענין יתר הנאשמים, עמד בית המשפט על נסיבות ביצוע העבירה, לרבות תכנון מראש וחלוקה לתפקידים; הערכים המוגנים שנפגעו; מידת הפגיעה בהם; הנזקים שנגרמו; סקר את מדיניות הענישה הנהוגת; וקבע, כי מתחם העונש ההולם לענין הנאשמות 3 ו-4, אשר הורשעו בעבירה נגזרת מסוג סיוע להתפרצות - ינוע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

על הנאשמת 3, אשר נתנה את הדין בגין עבירת סיוע כפי הנאשמת דנן, הוטלו 220 ימי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, אך בית המשפט המחוזי הקל את עונשה ל-5 חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות (ראו עפ"ג 56915-07-24 בלולו ואח' נ' מדינת ישראל). בית המשפט המחוזי לא התערב במתחם הענישה שנקבע ועל כן, גם במקרה דנן, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר בפועל. קביעת הענישה הספציפית בגדרי מתחם הענישה מעשיה של הנאשמת מעידים על כשל ערכי וזלזול בקניינו של הפרט. הנאשמת הודתה באשמה במסגרת הסדר; נטלה אחריות על מעשיה; והחלה הליך טיפולי, אותו לא השלימה, לאחר שטענה לפני שירות המבחן, כי היא נעדרת פניות לכך. חרף האמור, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות צו של"צ, וההגנה עתרה לאמץ המלצה זו. בית המשפט מוצא, כי המלצת שירות המבחן חורגת ממתחם העונש ההולם באופן משמעותי ואף אינה הולמת את נסיבות ביצוע העבירה והנזק שנגרם לנפגעי העבירה, ולא ניתן להיעתר לה. כפי שנפסק לא פעם, המלצת שירות המבחן אינה בבחינת נתון קונקלוסיבי המחייב את בית המשפט, בהיותה מתמקדת בנסיבותיו האישיות של הנאשם. ראו, לענין זה, ע"פ 1261/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים): ראוי לשוב ולהזכיר, כי המלצתו של תסקיר שירות המבחן הינה בגדר המלצה, כשגזירת הדין שמורה לשופט, שאינו רשאי להתנצל מחובתו להעניש. עוד ראו, ע"פ 971/21 אמאצ'י נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים): כידוע, תסקיר שירות המבחן הינו כלי עזר שאותו נדרש בית המשפט לבחון "בעין שיפוטית" ואין בו משום המלצה מחייבת. במקרה דנן, לא מצא בית המשפט כי ישנן נסיבות המצדיקות חריגה כלשהי ממתחם העונש ההולם, בפרט לאור סירוב הנאשמת להמשיך בהליך הטיפולי.

במכלול השיקולים, ייקבע בעוונשה על הצד הנמוך של מתחם הענישה, אך לא ברפף הנמוך ממש. לאור נסיבותיה האישיות; היעדר הרשעות קודמות והיעדר אינדיקציה על הסתבכות נוספת עם החוק מאז אירועי כתב האישום; חלוף הזמן; והעונש שהוטל על הנאשמת 3; יתאפשר לנאשמת לרצות עונשה בדרך של עבודות שירות, לאחר שנמצאה מתאימה לכך. לא נמצאה אבחנה משמעותית בין הנאשמות 3 ו-4, ולאור פסיקת בית המשפט המחוזי בערעור - יועמד גם עונש המאסר בפועל של הנאשמת דן למשך אותה התקופה שנקבעה שם. כמובן, מוצא בית המשפט להשית, בנוסף, עונשים נלווים בדמות מאסרים מותנים ממושכים שיהיה בהם להרתיע הנאשמת מפני שליחת ידה ברכוש הזולת פעם נוספת וכן עיצומים כספיים.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים; עיין בטענות התביעה בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בחוות הדעת מטעם הגורמים הרלוונטיים; שמע דברה האחרון של הנאשמת; דן אותה לעונשים כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, תרצה הנאשמת המאסר בדרך של עבודות שירות במרכז הרפואי שיבא ("תל השומר"), 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליה במקום. על הנאשמת להתייצב, ביום 09.02.25, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז בשב"ס, ומשם תמשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שתקבל. הנאשמת מוזהרת, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליה במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשמת לא תעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשמת לא תעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ד. קנס בסך ₪ 2,500 או 21 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי לנפגעי העבירה בסך ₪ 5,000;

ו. הקנס והפיצויים ישולמו ב- 7 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.02.25 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ז. הנאשמת תצהיר על התחייבות בסך ₪ 7,500 להימנע, בתוך שלוש שנים מהיום, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשמת בגזר דין זה. לא תצהיר הנאשמת כאמור - תיאסר למשך 35 יום נוספים. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס. הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ה, 05 ינואר 2025, במעמד הצדדים.